

ΕΤΟΣ Ζ'.
ΑΡΙΘ. 80.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1874.

Τιμᾶται λεπ. 10.

Τιμὴ ἑτησία, Ἀθηνῶν Δρ. 1—
Ἐπαρχιῶν » 1,20
Τουρκίας » 2—

Ὁ χρυσοῦς φασιανός

Τὰ ὠραία πτηνά, τὰ ὁποῖα παρίστανται εἰς τὰς προκειμένας δύο εἰκονογραφίας, καλοῦνται τὸ μὲν ὁ Χρυσοῦς Φασιανός, τὸ δὲ ὁ Βασιλεὺς Φασιανός. Ὁ πρῶτος εἶναι αὐτόχθων τῆς Κίνας, ἔπου ἔχει μεγάλην ὑπόληψιν ὄχι μόνον διὰ τὰ ὠραία πτερά, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τρυφερὸν καὶ νόστιμον κρέας του. Ὁ δεύτερος ἀπαντᾷται μόνον εἰς τὰ βορειότατα μέρη τῆς Σινικῆς αὐτοκρατορίας, ἡ δὲ πατρίς αὐτοῦ εἶναι τὰ χιονοσκεπῆ ὄρη τῆς Σουριναγάρ.

Ἡ οὐρά τοῦ χρυσοῦ Φασιανοῦ εἶναι μεγαλοπρεπῆς καὶ τὰ δύο κύρια πτερά αὐτῆς ἔχουσι μήκος 5—6 ποδῶν καὶ ἐνίοτε 7 καὶ περισσώτερον, ἂν καὶ τὸ σῶμα τοῦ πτηνοῦ δὲν εἶναι μεγαλειότερον τοῦ τῆς ὄρνιθος.

Εἶναι δύσκολον νὰ περιγράψῃ τις ἀρκούντως τὴν ὠραιότητα καὶ λαμπρότητα τῶν πτερῶν τοῦ πτηνῆ

Ὁ βασιλεὺς φασιανός.

τούτου—τὸ λευκὸν καὶ μαῦρον χρῶμα ἰδίως εἶναι τόσον ἁρμονικῶς συμπεπλεγμένα μετὰ τῶν ἄλλων χρωμάτων καὶ πρὸς ἄλληλα, ὥς ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν ἀξιοθαυμαστοτάτων ἀντικειμένων τῆς ὄψεως.

Ἡ φύσις οὐδαμοῦ ἄλλοθι φαίνεται, ὅτι ἐκθέτει καταφανέστερον τὴν ἐντεχνονδιευθέτησιν τῶν χρωμάτων, ὅσον εἰς τὰ πτερά τῶν πτηνῶν τῆς.

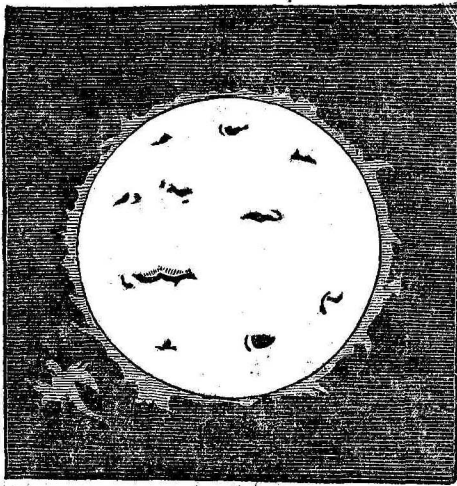
Ἡ κεφαλὴ τοῦ ὠραίου τούτου πτηνοῦ εἶναι λευκὴ μετὰ τινος ταινίας βαθέως μελαίνης. Ὅλη ἡ βραχίς καλύπτεται με λαμπρὰ πτερά καθαροῦ χρυσοκιτρίνου χρώματος, ἔχοντος κατὰ τὰ ἄκρα βαθὺ μέλαν· τὸ στήθος καὶ ἐν γένει τὰ κατὰ τὴν κοιλίαν εἶναι ἐλαφροῦ χιονοειδοῦς χρώματος, ἀπολή-

γουν δὲ εἰς βαθὺ μέλαν. Τὰ ὑπὸ τὰ δύο μεγάλα πτερά τῆς οὐρᾶς μέρη εἶναι μαύρα, ποικιλλόμενα ὑπὸ κηλίδων χρυσοειδῶν· ἀλλ' εἰς αὐτὰ τὰ μεγάλα πτερά τῆς οὐρᾶς ἡ ποικιλία καὶ ἀρμονικὴ διάθεσις τῶν χρωμάτων εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἀδυνατεῖ γὰρ τὴν περιγραφήν τις διὰ λέξεων.

Τὸ κρέας τοῦ φασιανοῦ εἶναι περίφημον διὰ τὸ τρυφερὸν καὶ νόστιμον αὐτοῦ, ὅθεν καὶ πανταχοῦ εἶναι ἐπιζήτητον.

Ὁ φασιανὸς ἦτο γνωστὸς καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καὶ Ῥωμαίους. Ὁ Ἰάσων μυθολογεῖται ὅτι πρῶτος μετεκόμισε τὸ πτηνὸν τοῦτο ἐκ τῆς Κολχίδος, ὅπου ὑπῆγε πρὸς ζήτησιν τοῦ χρυσοῦ δέρατος· ἔκτοτε δὲ διεδόθη καὶ ἤδη εὐρίσκεται καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

Ὁ ἥλιος ὅπως φαίνεται διὰ τηλεσκοπίου.

Ἴσως ἀπορήσωσιν οἱ προσβύτεροι καὶ γελάσωσιν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώται ἀναγινώσκοντες τὴν ἐπιγραφήν αὐτήν. Τί! ἀστρονομικὰ εἰς τὴν ἑφημερίδα τῶν Παιδῶν; Ἀστρονομίαν διὰ μικρὰ παιδιὰ! Καὶ διατί ὄχι ἀστρονομίαν διὰ τὰ παιδιὰ; μήπως τὰ παιδιὰ δὲν εἶναι ὄντα λογικὰ; δὲν ἔχουσι νοῦν δυνάμειον νὰ συλλαμβάνῃ καὶ νὰ καταλαμβάνῃ καὶ ἀστρονομίαν; Βεβαίως καὶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ δύνανται νὰ μάθωσι πολλὰ πράγματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν Ἀστρονομίαν, ἀρκεῖ νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς αὐτὰ εἰς γλώσσαν ἀπλήν καὶ κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα εἰς τὰς διανοητικὰς αὐτῶν δυνάμεις, ὥστε νὰ δύνανται νὰ τὰ ἐγνοῶσιν.

Ἡμεῖς θέλομεν προσπαθῆσαι καὶ ἐλπίζομεν ὅτι

θὰ τὸ κατορθώσωμεν νὰ παραστήσωμεν τὰ πράγματα τοιοῦτοτρόπως, ὥστε οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται νὰ μὴ ἔχωσιν αἰτίαν νὰ παραπονῶνται, ὅτι δὲν τὰ ἐγνοῶσι. Καὶ πρῶτον μὲν θέλομεν ἀρχίσει μετὸν ἥλιον.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ τὸν ἥλιον ὅπως φαίνεται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου.

Ὁ ἥλιός μας εἶναι τὸ μεγαλοπρεπέστατον ὄλον τῶν εἰς ἡμᾶς φαινόμενων οὐρανίων σωμάτων.

Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους ὑπῆρξαν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἐγονάτιζον ἐνώπιόν του καὶ τῆ προσέφερον θεῖαν λατρείαν· διότι ἐπίστευον, ὅτι ἦτον ἡ πηγὴ παντὸς ἀγαθοῦ ἐπὶ τῆς γῆς—πρακτικῶς ὁ ἥλιος ἦτον ὁ Θεὸς τῶν. Ἀλλ' ὅσῳ μεγαλοπρεπῆς καὶ ζωογόνος καὶ ἀνῆται ὁ ἥλιος, εἶναι μ' ὄλον τοῦτο καὶ αὐτὸς κτίσμα καὶ ἡ θεωρία καὶ σπουδὴ του πρέπει νὰ ὀδηγῆ τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Πλάστην αὐτοῦ τε καὶ ὄλου τοῦ Σύμπαντος.

Ἀπόστασις τοῦ Ἡλίου ἀπὸ τῆς Γῆς.

Διὰ νὰ ἐννοήσουν οἱ μικροὶ μας ἀναγνώσται πόσον μεγάλη εἶναι ἡ ἀπόστασις τοῦ Ἡλίου ἀπὸ τῆς Γῆς ἅς ὑποθέσωμεν

1) ὅτι μίᾳ σφαῖρα ρίπτεται ἀπὸ τῆς γῆς μας ἐκ τινος πυροβόλου, καὶ ὅτι ἡ σφαῖρα αὕτη τρέχει 400 βάρδας ἢ 1200 πόδας κατὰ πᾶν δευτέρον λεπτόν τῆς ὥρας, ἡ σφαῖρα θὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἥλιον μόνον μετὰ 13 ἔτη! ὁ δὲ κρότος τοῦ πυροβόλου θὰ ἀκουσθῆ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ Ἡλίου, ἀν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἐξ ἡμέρας ὑστερώτερον!! διότι ὁ ἦχος τρέχει βραδύτερον τῆς σφαῖρας τοῦ πυροβόλου.

2) Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ βραχίον ἐνὸς παιδίου εἶναι τόσο μακρὸς ὥστε νὰ φθάσῃ μετὰ τοῦ ἥλιου, καὶ ὅτι πραγματικῶς ἀπλώνει αὐτὸν καὶ θέτει τὴν χεῖράν τε ἐπὶ τοῦ ἥλιου, πόσα ἔτη νομίζετε ὅτι θὰ διέλθωσιν ἕως οὗ νὰ αἰσθανθῆ τοὺς πόνους τῆς καύσεως; Μετὰ ἄλλους λόγους, πόσα ἔτη θὰ χρειασθῆ τὸ αἰσθημα τοῦ πόνου διὰ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τῆς καιομένης χειρὸς διὰ τῶν νεύρων τοῦ βραχίονος μετὰ τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ παιδίου καὶ τὸ κάμῃ νὰ αἰσθανθῆ ὅτι καίεται ἡ χεῖρ του; Πρέπει νὰ ζῆσῃ ὑπὲρ τὰ 130 ἔτη διὰ νὰ διέλθῃ τὸ αἰσθημα τοῦτο 91 ἑκατομμύρια μιλίων καὶ φθάσῃ μετὰ τοῦ ἐγκεφάλου! Πόσον μεγάλη λοιπὸν ἡ ἀπόστασις! καὶ ὅμως αὕτη εἶναι μὴδὲν συγκρινόμενῃ μετὰ ἄλλας ἀποστάσεις, ὡς θὰ ἴδωμεν μετ' ὀλίγον.

Μέγεθος τοῦ ἥλιου.

Ὁ ἥλιος, ὅπως παρουσιάζεται εἰς τὸν οὐρανὸν ἅσαν ἡμέραν, δὲν φαίνεται πολὺ μεγάλος—ὀλίγον